

Arrest

nr. 152 793 van 17 september 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 augustus 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DANCET, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 22 juni 2014 een regularisatieaanvraag in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Die regularisatieaanvraag werd op 11 augustus 2014 onontvankelijk verklaard. Zij namen er op 25 september 2014 kennis van. Het betreft de bestreden beslissing.

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid:

De aangehaalde elementen - namelijk dat betrokkenen sinds 04.05.2010 onafgebroken in het Rijk verblijven, dat zij op 04 05 2010 een eerste asielverzoek hebben ingediend; dat zij geen eigen inkomsten genieten en geen OCMW-steun genieten waardoor zij het financieel moeilijk hebben; dat zij een minderjarig schoolgaand kind hebben wat gestaafd wordt met een schoolattest; dat er geen Belgische diplomatieke post 's in Armenië, dat zij zich zouden moeten wenden tot de Belgische ambassade in Moskou, wat financieel prangende humanitaire redenen zouden zijn; de verwijzing naar de instructie van 19.07.2009 en de schending van art. 8 van het EVRM - werden reeds ingeroepen in het kader van de vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van art. 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gewijzigd door artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, door betrokkenen ingediend op 03.12.2012. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 21.05.2014. Bijgevolg kunnen deze elementen hier niet als buitengewone omstandigheden aanvaard worden.

Betrokkenen halen aan hun schoolgaand kind enkel het Belgisch onderwijssysteem kent. Zij tonen echter op geen enkele wijze aan waarom het kind zich niet meer zou kunnen aanpassen aan het onderwijssysteem in het land van herkomst. Het kind is pas vier jaar en heeft bijgevolg enkel kleuteronderwijs gevolgd in België. Dit element kan niet als buitengewone omstandigheid beschouwd worden.

De elementen van integratie - namelijk betrokkenen geïntegreerd zouden zijn; dat zij een gedegen kennis zouden hebben van het Nederlands en dat zij lessen Nederlands gevolgd hebben ; dat zij hier sociale banden hebben en enkele getuigenverklaringen voorleggen ter staving; dat zij duurzaam lokaal verankerd zouden zijn - kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9bis en 62 van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids-, zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel. Zij betogen dat de verwerende partij zich niet dienstig kan beroepen op het feit dat de verwerende partij een eerdere beslissing heeft genomen in een soortgelijke aanvraag uitgaande van verzoekers en zich derhalve achter die eerdere aanvraag verschuilen om huidige aanvraag ipso facto onontvankelijk te verklaren. Zij stellen dat de verwerende partij geen rekening gehouden heeft met de nieuwe elementen thans voor het eerst ingeroepen.

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de bevoegde gemachtigde de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (I. Opdebeek en M. Van Damme (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349).

Overeenkomstig artikel 9bis, § 2-3° van de vreemdelingenwet wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard indien:

“3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;”

Met betrekking tot de nieuw ingeroepen elementen luidt de bestreden beslissing als volgt:

“Betrokkenen halen aan dat hun schoolgaand kind enkel het Belgisch onderwijssysteem kent. Zij tonen echter op geen enkele wijze aan waarom het kind zich niet meer zou kunnen aanpassen aan het onderwijssysteem in het land van herkomst. Het kind is pas vier jaar en heeft bijgevolg enkel kleuteronderwijs gevolgd in België. Dit element kan niet als buitengewone omstandigheid beschouwd worden.

De elementen van integratie – namelijk dat betrokkenen geïntegreerd zouden zijn; dat zij een gedegen kennis zouden hebben van het Nederlands en dat zij lessen Nederlands gevolgd zouden hebben; dat zij hier sociale banden hebben en enkele getuigenverklaringen voorleggen ter staving; dat zij duurzaam lokaal verankerd zouden zijn - kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).”

Verzoekers kunnen derhalve niet gevolgd worden waar zij stellen dat de verwerende partij geen rekening gehouden heeft met “de samenhang met de nieuwe elementen thans voor het eerst ingeroepen”. Zij tonen niet aan met welke nieuw aangebrachte elementen de verwerende partij geen rekening gehouden zou hebben, noch dat er een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van die beslissing.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC